

(4) До кога ще състува земата
И тръвата на всяко поле ще съхне?

Поради злата на живущите по нея?

Загинаха скотовът и птиците?

Защото рекохъ: Нъма да види съненити
ни, си гостъ възгордъ (41)

(5) Ако се затечеш съптиците и ти направятъ да изнемощеши,

Тогава какъ ще се надвараш съконве-
ти?

И уповавашъ ти въ земята на мирътъ,
Но какво ще направиш възгордъ-

нието на Иорданъ? отъюан Иорданъ

(6) Защото ми братята ти и домът на от-
ца ти,

И тѣ се обходиха нечестивътъ тебе;

Ей, тѣ викахаха съдътъ тебе велигласно:

Не ги въртай ако би ти говорили и съ
добро.

(7) Напуснахъ домътъ си, отъюан

Оставахъ наследието си, отъюан

Дадохъ любезната на душата си въ ражъ-
ти на врагътъ.

(8) Наследието ми стана за мене като лъвъ
въ дъбрава:

Испроводи гласътъ си противъ мене;

За това го възнесавидътъ.

(9) Наследието ми за мене е пъстра птица,

Птиците навоколо сѫ противъ него.

Елате, съберете се, всички полски звѣ-
рове,

Мълчаливи, да си поядете.

(10) Много пастири развалихъ лозите ми,

И потърпяхъ да ѝдътъ ми,

Пожеланиетъ ми да ємъ направихъ (пу-
стиня не проходима) и отъюан

(11) Прѣдаохъ го въ запустиня си

Запустено сътува прѣдъ мене:

Всичката земя се запусти, да же

Защото съмъ кой да турю това въ
сърдце.

(12) По всичките високи места на пустиня-
та, дойдохъ разорители;

Защото ножътъ Господенъ поизда

ж. Гл. 23; 10. Осия 4; 3.

з. Псал. 107; 34. Гл. 4; 25.

и Гл. 4; 25. Гл. 7; 20. Осия 4; 3.

и Иис. Нав. 3; 15.

— 1 Дѣт. 12; 15. Гл. 49; 19. Гл. 50; 44.

и Гл. 9; 4; 11; 19, 21.

и Прит. 26; 25.

и Иса. 56; 9. Гл. 7; 33. Гл. 1; 22. Гл. 1.

* Евр., Донесъте.

и Гл. 6; 3. Гл. 2; 1. Гл. 1.

и Иса. 5; 1, 51. Гл. 1.

и Иса. 63; 18. Гл. 1.